

Posudek oponenta diplomové práce

Jméno a příjmení studentky: Bc. Veronika Šímová

Téma diplomové práce: **Odras ekonomické krize v současné řecké literatuře: Petros Markaris, trilogie řecké krize.**

Petros Markaris představuje nejúspěšnějšího a nejproduktivnějšího spisovatele v poválečném Řecku a po Kazantzakisovi snad i nejpřekládanějšího autora. Sám se řadím mezi vášnivé čtenáře Markarisových detektivních příběhů a velmi aktivně jsem sledoval nejen vývoj celospolečenské krize v Řecku, ale i odraz dopadů tohoto krizového období v řecké literatuře i v kinematografii. Tím pádem jsem se i s velkým zaujetím pustil do přečtení diplomové práce studentky Šímové, jejíž volbu prozkoumat krizovou trilogii (ve skutečnosti tetralogii) Markarise považuji za aktuální a velmi žádoucí.

Je zajímavé, že studentka, která během bakalářského studia zpracovala svou závěrečnou práci v oboru translologie FF UK, objevila zkoumané téma, tedy Markarise a jeho dílo, v průběhu svého studijního pobytu ve španělské Granadě v rámci programu Erasmus. Tato skutečnost se odráží v obsahu a členění diplomové práce. Díky jazykovým schopnostem řešitelky máme možnost dozvědět se o oblíbě, které se těší Markaris a jeho knihy nejen na jihu Evropy (Španělsko, Itálie), ale i v Německu. Kolegyně v tom směru prokázala vysokou iniciativu při vyhledávání a použití relevantní bibliografie, většinou ze španělštiny. Místy se však její zpracování nebo odkazování nejeví jako příliš přesvědčivé a systematické (např. na str. 17 mi uniká souvislost textu s odkazem č. 22). Důkazem toho je i seznam bibliografie na konci práce, která není seřazena abecedně, nebo seřazení internetových zdrojů, které též působí velmi ledabyle.

Kolegyně k rozvíjení své argumentace a podložení faktů o vlivu a oblíbě Markarise mimo Řecko přikročila k vytvoření velmi přehledných tabulek. K teoretickému zakotvení tématu v rámci sociálního detektivního románu anebo „středomošského noiru“ považuji za velmi příhodnou volbu studentky použít poměrně čerstvou publikaci známého recenzenta Vangelise Chatzivasiliou (*Η κίνηση του εκκρεμούς*). Nicméně udivuje mě zjištění, že se v posuzované práci neobjevuje ani jeden odkaz na tuto publikaci. Správně, dle mého názoru, řešitelka podotýká, že stále víc spisovatelů i recenzentů v Řecku upouští od všeobecného zařazení do kategorie „literatura krize“, které se v předchozí době stalo téměř módní záležitostí a používalo se nejen pro značení nových směrů řecké literatury, ale také v oblasti kinematografie a dalších uměleckých oborů.

Za slabá místa, která musím studentce vytknout, považuji nepřeložení citovaných pasáží z řečtiny do češtiny, alespoň formou poznámek pod čarou. Touto volbou sama znemožňuje

plnohodnotné přečtení a hodnocení její práce čtenáři neovládajícími novořečtinu. Mám za to, že sama takto promarnila příležitost předvést své překladatelské schopnosti, kterými nepochybně disponuje. Autorka přistupuje nejednotně i k citovaným publikacím, když některé překládá do češtiny, zatímco další ponechává v původním znění. Další slabinu práce spatřuji ve zbytečném opakování několika skutečností ohledně rodiny inspektora Charitose, členů jeho rodiny, oblíbeného auta, koníčků atd.

Z formálního hlediska se v práci objevuje několik terminologických, popřípadě faktografických nepřesností a nejasných výrazů. Například na str. 12 a 13 je označením maloměstská rodina nebo maloměstské postavy nejspíš míněna maloměšťácká rodina a maloměšťácké postavy. Na str. 18 se objevuje na stejné rovině střední a „buržoazní“ třída, přitom se nejedná o stejnou společenskou skupinu. Na str. 7 považuji za nešťastné tvrzení, že extrémní pravice „našla silné uplatnění ve vládě“. Zde bych namísto vlády použil termín „na politické scéně“, popř. „u řeckých voličů“. Stejně nešťastný je na str. 23 popis „nepodařené intervence řecké vlády“ na Kypru v r. 1974, čímž je míněn puč, který zorganizovala řecká diktatura proti demokraticky zvolenému prezidentovi Kyperské republiky. Dobrý dojem z práce dále kazí několik hrubých chyb a překlepů v řecky citovaných odstavcích, např. Οι (Η) επιδημία, θ(Θ)εοδωρόπουλος na str. 10, καμικά (καμιά) na str. 24, πάνο (πάνω) na str. 26, οικογένεις (οικογένειες) na str. 32 a další.

Velký přínos této diplomové práce spatřuji ve zveřejnění velmi dobře strukturovaného a čtivého rozhovoru se „subjektem“ zkoumání, tedy se spisovatelem Markarisem. Toto samo o sobě hodně svědčí nejen o sympatickém přístupu a charakterových vlastnostech tohoto známého spisovatele, ale i o sympatickém a inovativním přístupu autorky této práce. Na druhou stranu jsem pochopitelně očekával názor autorky na otázku proč Markaris zůstává neznámou kapitolou pro čtenáře v České republice a jak ona vysvětluje absenci zájmu vydavatelské obce o jeho knihy. Tímto vyzývám studentku, aby si na obhajobu připravila relevantní odpověď.

V průběhu sepsání tohoto hodnocení, s přihlédnutím k výše uvedeným nedostatkům, jsem mnohokrát zvažoval, jakou známku autorce udělit. S jistým odstupem musím konstatovat, že se jedná o jedinou studentku novořecké filologie, která bez jakýchkoliv problémů prošla jak bakalářským, tak i magisterským programem studia. Velmi stručně musím říct, že Veronika Šímová představuje studentku, kterou by si z hlediska komunikace a spolupráce přál každý pedagog. Proto také, a navzdory výše uvedeným nedostatkům, posuzovanou práci hodnotím jako velmi kvalitní, konstatuji, že **splňuje formální a obsahové požadavky** kladené na diplomovou práci, **doporučuji ji k obhajobě** a navrhuji ohodnotit ji známkou „**výborně**“.

V Praze, 20. června 2021

PhDr. Konstantinos Tsivos, Ph.D.